

ברוך הוא מchioן לארץ, הארץ זו לא ימות אחד מהם. שנינו, אמר רבי אבא, עתדים ישראל לעורב קרב בדרכך אפרת וימתו מהם עם رب, ואחר כן יקומו בתחית המותם. יותר שלטונו יהיה להם שמתו בדרכך זו מכל שתחיה לפניהם בירושלים. ולמה נקרא שם המקומ הקדוש של מקום זה לחם? משם שהוא בשם הקדוש ברוך הוא שמו, שימתו שם על שמנו י"ה, לחם בגנות, בשבייל שהוא משמו של הקדוש ברוך הוא.

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה. רבי אבא פתח, (ישעה מט) ואמרת לבבך מי ילד לי את אלה. מה רצח בזה? ישראל שלמטה ראה שישבו בני ישראל לפניו, שישבו (שם יא) מעילים ומשנער ומחמת ומאי הים, ויתפנסו כלם ויהיו רביבים, אמר השכינה: מאיפה כל אלה, ואין בהם פסול מבני נכרים? יאמרו לנו, אנחנו כלנו מבנייך ואין לנו נכי עמו, שיפרדו זה מזה ויקרותו אותו פאחד, ויתגירה, וישבו גרים עם ישראל ויהיו באחר.

שנינו, קשים גרים לישראל כפסחת בעור חמיה, לארכצם. כתוב (שם יג) כי יرحمם ה' את יעקב ובחר עוד בישראל [וגו'] ונילוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. פשישוכו לארכץ הבנים ותהייה בנייהם אהבה, יהיה ה' אחד ושמו אחד, ותלו גרים עם ישראל ויהיו להם פסחת בברשותם.

ובכל כן למה? בא שמע, אמר רבי שמעון, על תחומי הארץ שלכל אחד יהיה רצון לדור הארץ ישראל ויתרתו הדרים על תחומיין הארץ, וכל חד יהא רענו

דקודשא בריך הוא, לבר לארעא, בארעא דא, לא ימות חד מגנון.

חנא, אמר רבי אבא, עתידין ישראל לאגחא קרבא בארכא דאפרת, וימותון עמא סגיא מגנון, ובתר בן לחמי מיתה יקומוון. ויתיר שלטנא יהא להזון דמייתין בארכא הדין, מכל דיה קדרמיהון בירושלם.

ולמה אתקרי שמא דאטרא קדיישא, (דף רטו ע"ב) דאטרא הדין לחם. בדיל דהיא מן שמא דקדושא בריך הוא ביה, דימותון תפנ על שמיה י"ה, לתם בגלוטא, בדיל דהוא מן שמיה דקדושא בריך הוא:

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה. רבי אבא פתח, (ישעה מט) ואמרת לבבך מי ילד לי את אלה, מי קא מייר, ישראל למתפא, חזוי דייתון בנוהי דישראל קדרמיה, פד ניתון (ישעה יא) מעילים ומשנער ומחמת ומאי הים ואתפנסו כלחו ויהון סגיאין. תימא שכינתה מאן איןון כלחו, ולא בהזון פסול מבני נוכראה. יימרין ליה, אנחנו נילנא מברך, ולית בנא נוכראה בהזון, דיתפרשווין דא מן דא וברת להזון קחדא, ויתגירין, יתובון גיורין עם ישראל, ויהון כחדרא.

חנא, קשים גרים לישראל בפסחת בעור חמיה, לארעוזן. כתיב (ישעה יא) כי יرحمם ה' את יעקב ובחר עוד בישראל ונילוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב, פד יתובון לארעוזן בריא, ויהוין רחימיו בהזון, (זכריה יד) יהיה ה' אחד ושמו אחד, יתלונן גיורין עם ישראל ויהוין להזון בבריהון. וכל כן למה. תא שמע, אמר רבי שמעון, על תחומיין הארץ, וכל חד יהא רענו